

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1701

Decas X. Ab anno Christi 1390. ad 1400.

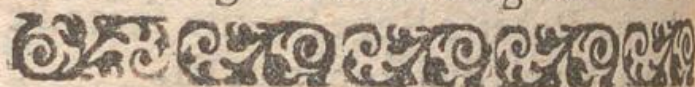

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64765](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64765)

observantissimus, hinc exercitus ejus omnibus rebus abundabant.

Novi orbis pars Borealis, quæ versus Groenlandiam, Islandiam, & Frislandiam insulas se extendit, & à Chronographo Estitolandia vocatur, à quibusdam Frislandiæ piscatoribus, tempestate eò compulsis olim lustrata, sed oblivioni tradita, circa hunc annum à Nicolao & Marco Zenonis nobilibus Venetis sub auspiciis Zichmi Daniæ Regis denuo recognoscitur.

DECAS X.

✽ *Ab anno Christi 1390. ad 1400.* ✽

1391. **B**Ajazethes Turcarum Rex, Asia minore & Thessaliâ occupatâ, inhiat Constantinopoli, eamque obsidere incipit, obsidionibus subinde interruptis, ad octo vel decem annos.

Anglorum Comitiis Westmonasteriensibus impiè statuitur, ut nulla deinceps esset appellatio ad Pontificem, neque huic potestas in Angliâ excommunicandi.

✽(1392.)✽ Cunctis Italiæ urbibus tumultuantibus Bonifacius IX. varias earum pererrat, nullibi quietus & nusquam securus.

Caro-

Carolus VI. Rex Galliaë incidit in amen-
tiam, cujus occasio fuit Clifsonius Comes
stabuli à Petro Craonio graviter Lutetiaë
vulneratus. Cùm enim Craonius, qui ad
Aurelianensem Ducem confugerat pete-
retur à Rege, & tergiversaretur, ipse Rex
Carolus in eum exercitum eduxit, sed cum
pervenisset Cenomanos & egressus urbe
æstuosissimo tempore, aliunde etiam ipse
jam vindictæ cupiditate æstuans, in amen-
tiam incidit, ex quâ tamen arte cujusdam
medici visus est respirare, dum interea
regni administrationem variis affectanti-
bus Francia periculosis motibus agitare-
tur.

Cùm Wenceslaus Imperator non jam
ut Princeps sed nequidem ut privatus ho-
mo viveret, sed ut monstrum triforme ex
sævitia, gulâ & libidine compositum, tam
crudelis erat, ut familiaris ei socius esset
ferox molossus doctus dentibus lacerare,
quemcunq̃ue ei herus digito monstrâset,
assiduus quoque Comes Carnifex, quem
lustricum compatrem appellabat, quod
filium ejus de sacro fonte levâset, hujus
officium erat ad nutum hujus Neronis
quemlibet, ut erat libitum, interficere. Li-
bidinis tantæ fuit coronatus iste porcus, ut
alienos toros adulteriis & proprium fæ-
da-

da-

daret ambubajarum colluvie. Præcipue
verò deperibat sophiam quandam molitri-
cem : imo utriusque sexûs infame proflu-
bulum, & non minùs fœminarum vic-
quam fœmina virorum fuit. Deniq; ne ve-
Veneri venter, vel ventri deesset Venus,
dies noctesque epulis & vino immedebat.
Propter hanc enormitatem scelerû in tan-
tum odium & contemptum venit, ut Pra-
gæ in publicum carcerem cum facinorosis
conjiceretur, ex quo cum evasisset, nec mu-
taret mores, iterum variis carceribus inclu-
sus, ex quibus semper fugit, & demùm Pra-
gam rediens Principatum suum recupera-
vit. Sæpè potatus veneno, quod semper
evomuit illæsus, firmâ ejus valetudine
miseriis omnibus, etiam venenis iteratis
prævalente.

✱(1393.)✱ Bajazethes Bulgariâ &
Walachiâ devastatâ, Hungariam invaden-
di animum adjicit, & in Sirmiensem agrum
irrumpt: obsidet etiam terrâ mariq; Con-
stantinopolim, sed ad occurrendum Sigis-
mundo, qui cum exercitu Nicopolim jam
venerat, iterum obsidionem interrumpit,
& cum Sigismundo confliat, atque Hun-
garos magnâ clade afficit: & Constanti-
nopolim reversus, eò tunc Emmanuelem
Imperatorem adigit, ut vicus unus cum
suo

Præcepto, atque Mesquita Turcis assignaretur in urbe, & hac in ita conditione, pacem aliqualem componit: quæ tamen omnia, ne executioni hoc tempore darentur, victoria Tamerlanis tantisper impedivit.

Carolus Franciæ Rex grave periculum adiit, dum repræsentat in ludo sylvestres homines & Satyros, & Dux Aurelianensis ad motâ face, ut saltatorum aliquem inter nosceret, uni eorum villis lineis ignem admovit, qui pice eorum corporibus adhærebat; hinc ferale incendium, quo quatuor ex iis ludionibus absumpti sunt, quintus servatus, ægrè Rex ipse, qui paulò post in pristinam recidit amentiam, & pristinis calamitatibus regnum quoq; objecit.

Obiit hoc anno Parisiis Leo Rex Armeniæ, sepultus in albis more patrio, in æde Cælestinorum, facultatibus suis ita distributis, ut neque filius ejus nothus, nec pauperes, nec ejus domestici, neque domus præfecti conquererentur, quibus divitiæ ex multis regnis Christianorum precario collectæ fecere satis.

(1394.) Academia Parisiensis tres vias tollendi schismatis proponit Cessionis, compromissionis, & Concilii generalis, Clemens autem acceptâ hac epistolâ Parisiensis Academiae, furore amens (cui Petrus

trus

trus de Lunâ ignes subjecit) accedente le
 vi morbo extinguitur Avenione apoplexi
 tactus: vir pecuniæ, quam religionis sol
 licitor, qui in tantâ egestate suâ reliquit ni
 hilominus in Camerâ Apostolicâ trecent
 aureorum millia, ejus successor, quam fibi
 utiliora. Eidem statim à schismaticis Car
 dinâlibus substitutus est Petrus de Luna
 Arragonius, dictus ab eisdem Benedictus
 XII. & Avenione coronatur. Bonifacius
 autem Romæ vix non cæditur, ægrè sub
 ductus à Ladislao Rege Neapolis.

✱ (1395.) ✱ De modis tollendi schi
 matis in variis Academiis disceptatur.

Wenceslaus Romanorum Rex Joanni
 Galeatio Comiti Virtutum centum quin
 quaginta millibus florenorum vendit Du
 catum Mediolanensem, ut deinceps Galea
 tius Dux Mediolanensis appellaretur: qua
 nundinatione sibi Wenceslaus multum pe
 cuniæ sed dolorem simul accersivit, ob
 eam maximè causam ab Electoribus post
 modum depositus.

Carolus Rex Franciæ iterum in amen
 tiam incidit, quo morbo etiam multi ex
 nobilibus & plebeis tacti sunt. Repente
 enim furebant, quasi compuncti acubus,
 unde quidam magicas artes suspicati sunt;
 de quibus accusata Valentina filia Galeatii,
 uxor

uxor Ducis Bituricensis, aulâ eiecta est.
Quod & magis creditum est, quia solæ
preces huic malo remediũ ferebant. Fortè
potius hæc lues sublata demùm est ob ex-
pulsos quartâ nunc & ultimâ vice Judæos,
in Christianissimam regionem nunquam
redituros.

✽(1396.)✽ Sigismundus Hungariæ
Rex copiis auxiliariis ex Gallia cum præ-
cipuis Ducibus & nobilissimo equitatu ac-
ceptis roboratus, exercitum centum mil-
lium armatorum educit contra Bajaze-
them, quibus hic cum ducentis Turcarum
millibus prope Nicopolim occurrit: ibi
temerè & inconsultâ ferociâ pugnam au-
spicantibus Gallis, qui fingeant injuriam
suae genti fieri, si Hungari (uti sapienter
fradebat Sigismundus initium pugnandi
ab his tanquàm Turcicarum pugnarum,
magis gnaris sumi debere) primam inva-
dendi gloriam Gallis præriperent: ita in-
feliciter pugnatum est, generosè tamen
& fortiter, ut tametsi jam cæsa essent sexa-
ginta Turcarum millia, & certa esset vi-
ctoria Christianis, si Hungari superveni-
rent, nihilominus, quia equi Francorum
sine fessoribus visi sunt magno numero re-
dire in castra, quos Franci ad tantò expe-
ditius & melius cum hoste pugnandum
studiosè dimiserant, Hungari opinantes
Gal-

Gal-

Gallos plerofque jam cecidisse unâ omnia cum Rege suo fugam arripuerunt. Turci autem fugâ tam præcoce animati & fortiores ac ferociore effecti, viginti Christianorum millia partim in acie, partim in fugâ ceciderunt, præter octo captos ceteros ad unum omnibus Francis deletis. Quam Bajazethi hæc victoria fuit fortunata, tam Christiano nomini ignominiosa, qui gloria inanis invidentiâ, & intempestivæ emulationis ardore tantum sibi stragem hosti suo adorem adsciverunt, & quantum fortitudine suâ in regnando promeriti sunt laudis, tantum ex temeritate sua & stolidâ ferocia in æmulando dedecoris fibi comparârunt: tam pupugit Sigismundum hæc probrosa fuga & inde secuta strages, ut viginti duos menses non ausus ad suos redire, latuerit. Sed & suspicio hujus cladis fortis erat in Joannem Galeatium, quasi omnia Bajazethi indicasset. Verbo si rite pendantur omnia, tam tristia Christianorum culpâ acciderunt.

Joannes Arragoniæ Rex in venatione ex spectri terrore lapsus equo moritur, cui Martinus ejus frater tunc absens in Sicilia, succedit,

(1397.) Tamerlanes Scytharum seu Tartarorum Rex domitis Parthis, Persis, Affy-

Assyriis, ac totâ Asiâ cum sexcentis pedum millibus & quadringentis millibus equitum, ferreâ armorum inundatione, obrutâ & occupatâ, Bajazethem omiſſâ obſidione Constantinopolitanâ occurrentem, prælio vincit & capit, occisis ducentis Turcarum millibus, ac caveâ æneâ clatrata per modum feræ inclusum, per totam Asiâ cum ludibrio circumfert, ejus dorso assus pro scabello, dum equum conscenderet, donec quatuor fermè post annis idemiple Bajazethes mortem sibi adſcivit, capite ad caveam alliso.

(1398.) Wenceslaus Imperator, multiplici suorum admonitione compulsus ad tollendum schisma Pontificium Romanos proficiscitur ad Regem Francorum, cum quibus etiam cæteri Principes ejusdem diffidii diuturnitate fessi urgent Bonifacium Romæ, & Benedictum Avenione, ut abdicantes, locum facerent novæ electioni: Bonifacium quidem audientem non nihil habuerunt, sed Benedictum pernicaciter renuentem. Igitur Avenio à Buscaldo obsessa, & à civibus dedita est. Benedictus autem munitissimo palatio se se continebat, denique etiam ad juramentum adigitur, non exiturum se inde, donec esset Ecclesiæ pax reddita. Benedictum quidem

Q

dem

dem juvare conatus est adductâ classe Re
Arragonius, verum hyemâ Rhodanum
vium adeo diminutum expertus est, &
multis suorum perditis, abire compelle
tur. Certè si Benedicto sic ad pacem
actio per Francos, piger Wenceslaus
Bonifacium fortiùs & seriò magis ad egil
schisma profligatum fuisset, cum verò
pars, eaque vegetior & animosior tant
pressa fuerit, aliâ integrâ, intactâque: n
est extinctum malum, sed magis propaga
tum. Franci enim neutri amplius pare
voluerunt, ab utroque se subtrahentes
multis quidem hanc subtractionem appro
bantibus, sed multis quoq; impugnantibus

✱(1399.)✱ Mittuntur ex Francia Em
manueli Imperatori Constantinopolitani
suppetiæ, Duce Bussicaldo, qui Turcis
fortiter resistit, & excursionses compellit
Hospitalarii Equites in Cariâ exstruxerunt
Castellum à S. Petro dictum, in quo
solebant excubare canes, distinguentes
Turcam à Christiano, huic adulates, &
illum lacerantes: horum canum unus Chris
tianum à Turcis fugitivum quotidie in syl
vâ diù panis sibi oblatus portione pavit, nec
detectas nisi à suo alumno, quod indicat
ille fieret strigosior.

Bonifacius IX. anatas seu vacantias Be

beneficiorum à Joanne XXII. tentatas, re-
 staurat.

✽(1400.)✽ Celebratur annus Jubilæ-
 us Romæ, quanquam Wicleffistæ indul-
 gentias ut furiosi canes lunam allatrarent.

Maria per brumam hoc anno ita conge-
 lata sunt, ut sicco vestigio è Lubeca per ma-
 re usque in urbem Sundensem, & inde in
 Daniam perveniretur, quâ occasione usi
 milites Teutonici Massagetis prosperè bel-
 lum intulerunt.

Multi Græci immanitatem Turcarum
 fugientes in Italiam secesserunt: inter quos
 fuit Emmanuel Chrysoloras Bizantinus,
 ex illustri familia oriundus, qui à Joanne
 Palæologo Constantinopolitano Impera-
 tore missus, ut Regum opem imploraret,
 munere perfunctus in Italia substitit, &
 Græcas litteras, quæ fermè 700. annis ab
 Italia exulaverant, restituit.

Emmanuel Constantinopolitanus Impe-
 rator Occidentis Reges invisit, auxilia
 contra Turcas imploraturus, sed præter
 magnificas exceptiones & promissa nihil
 reportat.

Ladislaus facili negotio recipit regnum
 Neapolitanum, Ludovico, qui deliciis ma-
 gis quàm regno intendebat, turpiter in
 provinciam suam revertente.

Q 2

Wences-

Wenceslaus tandem hoc anno ab Electoribus exauctoratus est ob neglectum Imperium, libidinem, crudelitatem, & dissimulos mores. Wenceslaus autem, quod erat animi stupiditate nihil propter hoc vel movens, vel motus, imo ut aliquo magno momenti cederet, auro repudiavit tantum aliquot vini plaustra exegit: quod facto satis docuit se pluris facere convivium, quam Imperium regno Bohemiarum deinceps inforruit: donec tandem occasione seditione Pragæ ex consternatione & incandescencia animi, apoplexia tactus interiit anno Christi 1419. ætatis suæ vel potius ignaviæ LVII.

In locum Wenceslai successus est Fredericus Brunsvicensium ac Lunenburgensium Dux Princeps bellicosus & prudens, qui tamen mox in reditu a Comitibus prope Fritzlariam per insidias trucidatus est, a Comite Walechiano.

Huic aliqui substituunt Jodocum Barbatum Marchionem Moraviæ. Et si non desint, qui eum demum post Rupertum electum scribant. Ut ut sit Moravus statim sexto post Comitibus mense obiit inglorius, sunt etiam qui hos duos planè omittunt inter Cæsares referre.

Anno

Anno igitur 1400. Rupertus Dux Bava-
riæ & Comes Palatinus Rheni electus est
Rex Germaniæ, & cum ab Aquisgranensi-
bus excluderetur, confirmante Imperium
Romano Pontifice, diadema Regium sus-
cepit Coloniae Agrippinæ, Princeps acri-
ingenio, magno animo, & prono in litte-
ras, salutis publicæ studiosissimus, nil ha-
buit antiquius, quàm collapsum pœ-
ne Imperium restau-
rare.

Q 3

SÆ-